

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – kohlpharma GmbH / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-602/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 36 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Ograniczenia ilościowe – Środki o skutku równoważnym – Odmowa zatwierdzenia zmiany informacji i dokumentów dotyczących produktu leczniczego będącego przedmiotem pozwolenia na przywóz równoległy – Ochrona zdrowia i życia ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE]

(2020/C 414/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: kohlpharma GmbH

Strona przeciwna: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Artykuły 34 i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby właściwy organ pierwszego państwa członkowskiego odmawiał zatwierdzenia zmian informacji i dokumentów dotyczących produktu leczniczego korzystającego z pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w drugim państwie członkowskim i będącego przedmiotem pozwolenia na przywóz równoległy w pierwszym państwie członkowskim z tego tylko powodu, że referencyjne pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w pierwszym państwie członkowskim wygasło i że proponowane zmiany opierają się, wraz ze wskazaniem objętymi pozwoleniem w drugim państwie członkowskim dla produktu leczniczego będącego przedmiotem przywozu równoległego, na wskazaniach dotyczących produktu leczniczego mającego to samo wskazanie terapeutyczne, korzystającego z pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w obu odnośnych państwach członkowskich i produkowanego zasadniczo z tej samej substancji czynnej, lecz pod inną postacią farmaceutyczną, jeżeli pozwolenie na przywóz równoległy jest nadal ważne i nie istnieje jakakolwiek wystarczająca wskazówka świadcząca o ryzyku dla skutecznej ochrony życia i zdrowia ludzkiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – EU/PE Digital GmbH

(Sprawa C-641/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 2 pkt 11, art. 14 ust. 3 i art. 16 lit. m) – Umowa zawierana na odległość – Dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych – Prawo do odstąpienia od umowy – Obowiązki konsumenta w przypadku odstąpienia od umowy – Określenie kwoty, jaką konsument jest zobowiązany zapłacić za świadczenia spełnione przed wykonaniem prawa do odstąpienia od umowy – Wyjątek od prawa do odstąpienia od umowy w przypadku dostarczania treści cyfrowych]

(2020/C 414/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EU

Strona pozwana: PE Digital GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 14 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że w celu określenia proporcjonalnej kwoty, jaką konsument jest zobowiązany zapłacić przedsiębiorcy, w przypadku gdy konsument ten wyraźnie zażądał, aby wykonanie zawartej umowy rozpoczęło się w trakcie biegu terminu uprawniającego do odstąpienia od umowy, i od umowy tej odstępuje, należy co do zasady uwzględnić cenę uzgodnioną we wspomnianej umowie za ogół świadczeń będących jej przedmiotem, a należną kwotę obliczyć pro rata temporis. Jedynie w przypadku gdy zawarta umowa wyraźnie przewiduje, że jedno lub kilka świadczeń będzie w całości spełniane wraz z rozpoczęciem wykonania umowy, w sposób odrębny, po cenie, którą należy uiścić oddzielnie, przy obliczaniu kwoty należnej przedsiębiorcy na podstawie art. 14 ust. 3 tej dyrektywy należy uwzględnić całość ceny przewidzianej za takie świadczenie.
- 2) Artykuł 14 ust. 3 dyrektywy 2011/83 w związku z motywem 50 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że do celów oceny, czy łączna cena jest nadmierna w rozumieniu tego przepisu, należy uwzględnić cenę usługi oferowanej przez danego przedsiębiorcę innym konsumentom na tych samych warunkach, jak również cenę równoważnej usługi świadczonej przez innych przedsiębiorców w chwili zawarcia umowy.
- 3) Artykuł 16 lit. m) dyrektywy 2011/83 w związku z art. 2 pkt 11 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sporządzenie przez internetowy serwis pośredniczący w doborze partnera raportu z oceny osobowości na podstawie testu osobowości utworzonego przez ten serwis nie stanowi dostarczania „treści cyfrowych” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – FT / Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu; GS i in., HS; Ministerul Educației Naționale

(Sprawa C-644/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Artykuły 1, 2 i 3 – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Środek przyjęty przez uczelnię w oparciu o przepisy prawa krajowego – Zachowanie statusu nauczyciela mianowanego po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego – Możliwość zarezerwowana dla nauczycieli posiadających status promotora pracy doktorskiej – Nauczyciele nieposiadający tego statusu – Umowy na czas określony – Wynagrodzenie niższe od wynagrodzenia przysługującego nauczycielom mianowanym]

(2020/C 414/17)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: FT

Strona pozwana: Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu; GS i in.; HS; Ministerul Educației Naționale